Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2026/718

23.3.2026

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2026/718 VAN DE COMMISSIE

van 20 maart 2026

tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EU) 2024/1735 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft minimumeisen inzake milieuduurzaamheid voor openbare aanbestedingsprocedures waarbij bepaalde nettonultechnologieën betrokken zijn

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2024/1735 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 tot vaststelling van een kader van maatregelen ter versterking van het Europese ecosysteem voor de productie van nettonultechnologie en tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1724 ([1]), en met name artikel 25, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EU) 2024/1735 zijn maatregelen vastgesteld om de productiecapaciteit van de Unie voor nettonultechnologieën en belangrijke componenten daarvan te vergroten, met inbegrip van het stimuleren van de vraag naar ecologisch duurzame en veerkrachtige nettonultechnologieën via openbare aanbestedingen.

(2) Krachtens Verordening (EU) 2024/1735 moet de Commissie verplichte minimumeisen inzake milieuduurzaamheid specificeren voor openbare aanbestedingsprocedures die binnen het toepassingsgebied van de Richtlijnen 2014/23/EU ([2]), 2014/24/EU ([3]) of 2014/25/EU ([4]) van het Europees Parlement en de Raad vallen, indien opdrachten deels betrekking hebben op de in artikel 4, lid 1, punten a) tot en met k), van Verordening (EU) 2024/1735 genoemde nettonultechnologieën en bij opdrachten voor werken en concessies voor werken die deze nettonultechnologieën bevatten.

(3) Op grond van Verordening (EU) 2024/1735 moet de Commissie deze verplichte minimumeisen specificeren door middel van een uitvoeringshandeling die uiterlijk op 30 maart 2025 moet worden vastgesteld. Gezien de reikwijdte van de bepalingen inzake openbare aanbestedingen van Verordening (EU) 2024/1735, zowel wat betreft de betrokken nettonultechnologieën als de eventuele in aanmerking te nemen minimumeisen inzake milieuduurzaamheid, waren een gedetailleerde inventarisatie en analyse noodzakelijk, waardoor de termijn niet kon worden nageleefd.

(4) Bij deze verordening moeten de minimumeisen inzake milieuduurzaamheid met betrekking tot bepaalde nettonultechnologieën worden vastgesteld, namelijk technologieën voor windenergie op land en op zee, rekening houdend met het feit dat de krachtens artikel 25 van Verordening (EU) 2024/1735 vastgestelde regels van toepassing moeten zijn op de aanbesteding van de nettonultechnologieën, behalve wanneer die aanbesteding wordt toegepast voor de uitvoering van projecten die zijn gegund in het kader van veilingen voor hernieuwbare energie overeenkomstig artikel 26 van Verordening (EU) 2024/1735.

(5) Met het oog op vereenvoudiging en een vlotte uitvoering moeten die minimumeisen berusten op methoden van de Unie of door de Unie erkende methoden en meetmethoden die van toepassing zijn op de nettonultechnologieën en relevante milieudimensies bestrijken. Momenteel zijn dergelijke methoden en meetmethoden niet voorhanden voor een aanzienlijk aantal nettonultechnologieën. Verschillende methoden worden voorbereid en kunnen in een later stadium in dit verband worden ingezet. Hierdoor wordt het toepassingsgebied van de nettonultechnologieën waarvoor in deze verordening minimumeisen inzake milieuduurzaamheid moeten worden vastgesteld, ingeperkt.

([1]) PB L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj.
([2]) Richtlijn 2014/23/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van concessieovereenkomsten (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/23/oj).
([3]) Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van Richtlijn 2004/18/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).
([4]) Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten en houdende intrekking van Richtlijn 2004/17/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 243, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj).

(6) Aangezien bovendien reeds minimumeisen inzake milieuduurzaamheid voor openbare aanbestedingen voor warmtepompen zijn vastgesteld in artikel 7, lid 1, van Richtlijn (EU) 2023/1791 van het Europees Parlement en de Raad ([5]), Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 811/2013 van de Commissie ([6]) en artikel 7, lid 2, van Verordening (EU) 2017/1369 van het Europees Parlement en de Raad ([7]), mag deze verordening geen betrekking hebben op warmtepompen.

(7) Evenzo zullen gunningscriteria met betrekking tot milieuduurzaamheid voor openbare aanbestedingen voor batterijen of producten die batterijen bevatten, worden vastgesteld overeenkomstig artikel 85, lid 3, van Verordening (EU) 2023/1542 van het Europees Parlement en de Raad ([8]). Daarom mag deze verordening niet van toepassing zijn op batterijen.

(8) Wat fotovoltaïsche producten betreft, worden mogelijke uitvoeringsmaatregelen uit hoofde van Richtlijn 2009/125/EU van het Europees Parlement en de Raad ([9]) en Verordening (EU) 2017/1369 voorbereid, die dwingende bepalingen inzake openbare aanbestedingen zouden omvatten die vergelijkbaar zijn met die voor warmtepompen.

(9) Hoewel slechts weinig windtechnologie formeel wordt uitgerold door middel van openbare aanbestedingen, zullen aanbestedende instanties windturbines op sommige markten openbaar aanbesteden. Dat is het geval wanneer zij onder Richtlijn 2014/25/EU vallen en wanneer de markt niet rechtstreeks blootstaat aan concurrentie, zodat de uitzondering van artikel 34 van Richtlijn 2014/25/EU niet van toepassing is.

(10) Hoewel 80 tot 95 % van de totale massa van een windturbine kan worden gerecycled omdat deze voornamelijk uit staal en ijzer bestaat, brengen sommige onderdelen uitdagingen met zich mee. Dat is het geval voor de bladen, die ongeveer 15 % van de massa van de windturbine uitmaken. Zij bevatten gewoonlijk complexe composietmaterialen — een combinatie van versterkte vezels en een polymeermatrix. De bladen vormen als onderdeel van een windturbine dus de grootste uitdaging voor het vergroten van de recycleerbaarheid ([10]). De hoeveelheid composietafval van ontmantelde windturbinebladen wordt geschat op 400 000 ton tegen 2040 ([11]).

(11) Tegelijkertijd ontwikkelen bedrijven en onderzoeksinstellingen recyclingtechnieken en bestuderen zij de samenstelling van materialen en de ontmantelingsprocessen van turbines om de recycleerbaarheid, d.w.z. het recyclingpotentieel op het moment van de productie, van windturbinebladen te verbeteren. Om de volledige circulariteit van windturbines te ondersteunen, is het passend een minimumeis inzake de recycleerbaarheid van de bladen op te nemen. Een dergelijke minimumeis zal de vraag naar recycleerbare bladen doen toenemen en onderzoek en ontwikkeling op dat gebied stimuleren. Gezien de huidige stand van de technologische ontwikkeling lijkt het passend een ambitieus maar realistisch minimum van 70 % vast te stellen.

(12) De Europese norm EN 45555:2019 voorziet in methoden voor de recycleerbaarheid van energiegerelateerde producten en moet daarom worden gebruikt om de recycleerbaarheid van windbladen te beoordelen.

([5]) Richtlijn (EU) 2023/1791 van het Europees Parlement en de Raad van 13 september 2023 betreffende energie-efficiëntie en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/955 (PB L 231 van 20.9.2023, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj).

([6]) Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 811/2013 van de Commissie van 18 februari 2013 ter aanvulling van Richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad wat de energie-etikettering van ruimteverwarmingstoestellen, combinatieverwarmingstoestellen, pakketten van ruimteverwarmingstoestellen, temperatuurregelaars en zonne-energie-installaties en pakketten van combinatieverwarmingstoestellen, temperatuurregelaars en zonne-energie-installaties betreft (PB L 239 van 6.9.2013, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2013/811/oj).

([7]) Verordening (EU) 2017/1369 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2017 tot vaststelling van een kader voor energie-etikettering en tot intrekking van Richtlijn 2010/30/EU (PB L 198 van 28.7.2017, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1369/oj).

([8]) Verordening (EU) 2023/1542 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2023 inzake batterijen en afgedankte batterijen, tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG en Verordening (EU) 2019/1020 en tot intrekking van Richtlijn 2006/66/EG (PB L 191 van 28.7.2023, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1542/oj).

([9]) Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energiegerelateerde producten (herschikking) (PB L 285 van 31.10.2009, blz. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/125/oj).

([10]) Europese Commissie, "Science for Policy Brief, Wind energy circularity challenges", opgevraagd via https://setis.ec.europa.eu/document/download/6dfe5811-a603-42da-8298-2cc636ae1579_en?filename=JRC131723_wind_energy_circularity_challenges_v7.pdf in de versie van 1 juli 2025.

([11]) WindEurope, "Accelerating Wind Turbine Blade Circularity", opgevraagd via https://windeurope.org/wp-content/uploads/files/about-wind/reports/WindEurope-Accelerating-wind-turbine-blade-circularity.pdf in de versie van 1 juli 2025.

(13) Aangezien EN 45555:2019 geavanceerde technologieën oplegt, zullen passende aanpassingen met betrekking tot het vereiste niveau van technologische paraatheid de ontwikkeling van nieuwe en innovatieve technologieën voor het recyclen van bladen ondersteunen. Een definitie van de niveaus van technologische paraatheid is te vinden in Besluit C(2014) 4995 van de Commissie ([12]). Volgens die definitie kan een niveau zes (6) van technologische paraatheid, waarbij de technologie zich in een relevante omgeving heeft bewezen, passend worden geacht om innovatieve recyclingtechnologieën voor bladen te ondersteunen.

(14) Hoewel EN 45555:2019 vereist dat de recyclingtechnologieën voor bladen in het heden economisch levensvatbaar zijn, kan flexibiliteit nodig zijn voor geografische gebieden met opkomende recyclingindustrieën voor bladen. Om die reden kunnen aanbestedende diensten deze eis aanpassen, door bijvoorbeeld technologieën te aanvaarden waarvan wordt verwacht dat zij in het betrokken geografische gebied tijdens de operationele levensduur van de windturbines economisch levensvatbaar zullen worden.

(15) De verschillende recyclingprocessen voor bladen, zoals chemische scheiding, thermische scheiding of mechanische versnippering, kunnen aanzienlijk variëren in de mate van materiaalbehoud. Voor de berekening van het recycleerbaarheidspercentage kunnen aanbestedende diensten en aanbestedende instanties derhalve een beoordeling van de kwaliteit van het materiaalbehoud in het recyclingproces eisen.

(16) Aangezien de toepassing van deze verordening de aanbestedende diensten en aanbestedende instanties ertoe zal verplichten belangrijke wijzigingen in hun procedures door te voeren en teneinde de aanbestedende diensten en de aanbestedende instanties de tijd te geven om deze wijzigingen door te voeren, moet de toepassing van deze verordening worden uitgesteld. De in deze verordening vastgestelde minimumeisen inzake milieuduurzaamheid zijn van toepassing op openbare aanbestedingsprocedures die binnen het toepassingsgebied van artikel 25, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1735 vallen en die op of na 30 juni 2026 zijn uitgeschreven.

(17) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Raadgevend Comité inzake overheidsopdrachten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voorwerp

In deze verordening worden de in artikel 25, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1735 vastgestelde minimumeisen inzake milieuduurzaamheid gespecificeerd.

Artikel 2

Technologieën voor windenergie op land en op zee

1. Het recycleerbaarheidspercentage van de windturbinebladen van technologieën voor windenergie op land en op zee moet ten minste 70 % bedragen. Het recycleerbaarheidspercentage wordt berekend als het relatieve gewicht aan recycleerbaar materiaal. Het recycleerbaarheidspercentage van de windturbinebladen wordt uiterlijk bij de voltooiing van de uitvoering van de opdracht aangetoond.

2. De in lid 1 vastgestelde eis kan de vorm aannemen van een voorwaarde waaronder de opdracht wordt uitgevoerd in de zin van artikel 70 van Richtlijn 2014/24/EU, artikel 87 van Richtlijn 2014/25/EU en de algemene beginselen van Richtlijn 2014/23/EU, of van een technische specificatie in de zin van artikel 36 van Richtlijn 2014/23/EU, artikel 42 van Richtlijn 2014/24/EU en artikel 60 van Richtlijn 2014/25/EU.

3. Dit artikel wordt op objectieve, niet-discriminerende en transparante wijze en in overeenstemming met de internationale verbintenissen van de Unie uitgevoerd.

([12]) Uitvoeringsbesluit van de Commissie tot wijziging van Uitvoeringsbesluit C(2013) 8631 tot vaststelling van het werkprogramma 2014-2015 in het kader van het specifieke programma tot uitvoering van "Horizon 2020" — Het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie (2014-2020).

Artikel 3

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 30 juni 2026.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 20 maart 2026.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN